ข้อผิดพลาดในการละหมาด (2)

[ไทย – Thai – تايلاندي]

ดร.อะมีน บิน อับดุลลอฮฺ อัช-ชะกอวีย์

แปลโดย : อุศนา พ่วงศิริ

ตรวจทานโดย : อัสรัน นิยมเดชา

ที่มา : หนังสือ อัด-ดุร็อรฺ อัล-มุนตะกอฮฺ มิน อัล-กะลีมาต อัล-มุลกอฮฺ

2012 - 1433

IslamHouse.com

أخطاء في الصلاة - ٢

« باللغة التايلاندية »

د. أمين بن عبد الله الشقاوي

ترجمة: حسنى فوانجسيري

مراجعة: عصران نيومديشا

المصدر: كتاب الدرر المنتقاة من الكلمات الملقاة

2012 - 1433

IslamHouse.com

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงเมตตา ปรานียิ่งเสมอ

ข้อผิดพลาดในการละหมาด (2)

มวลการสรรเสริญเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮฺ ขอความสุขความจำเริญและศานติจงประสบแด่ศาสนทูตของพระองค์ ฉันขอปฏิญาณว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺเพียงองค์เดียว ไม่มีภาคีใดๆ สำหรับพระองค์ และฉันขอปฏิญาณว่ามุหัมมัดเป็นบ่าวของอัลลอฮฺและเป็นศาสนทูตของพระองค์

การละหมาดนั้นคือเสาหลักของศาสนา เป็นรุก่นข้อที่สองจากหลักการอิสลามห้าประการ และยังเป็นสิ่งแรกที่มนุษย์ทุกคนจะถูกสอบสวนในวันกิยามะฮฺ ดังนั้น จึงจำเป็นที่มุสลิมจะต้องให้ความสำคัญกับการปฏิบัติละหมาดให้เหมือนกับที่ท่านนบีมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้เคยปฏิบัติและชี้แจงแก่ประชาชาติของท่าน

ท่านมาลิก บิน อัลหุวัยริษ เราะฎิยัลลอฮุอันฮฺ เล่าว่า ท่านนบีมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า:

« صَلُّوا كَمَا رَأَيْتُمُونِي أُصَلِّي » [البخاري برقم ٦٣١]

ความว่า: “**พวกท่านจงทำการละหมาด ตามที่พวกท่านเห็นฉันละหมาด**” (บันทึกโดยอัล-บุคอรีย์ หะดีษเลขที่: 631)

อัฏ-เฏาะบะรอนีย์ได้บันทึกไว้ในหนังสืออัล-เอาสัฏ จากท่านอับดุลลอฮ์ บิน กุรฏ์ เล่าว่า ท่านนบีมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า:

« أَوَّلُ مَا يُحَاسَبُ بِهِ الْعَبْدُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ الصَّلَاةُ ، فَإِنْ صَلَحَتْ صَلَحَ لَهُ سَائِرُ عَمَلِهِ ، وَإِنْ فَسَدَتْ فَسَدَ سَائِرُ عَمَلِهِ » [الطبراني في الأوسط برقم ١٨٥٩، وصححه الألباني في السلسلة الصحيحة برقم ١٣٥٨]

ความว่า: “**สิ่งแรกที่บ่าวจะถูกสอบสวนในวันกิยามะฮ์ คือ การละหมาด หากว่าการละหมาดของเขานั้นถูกต้องสมบูรณ์ การงานอื่น ๆ ก็จะถูกต้องสมบูรณ์ด้วย แต่หากว่าการละหมาดขาดตกบกพร่อง การงานอื่น ๆ ก็จะขาดตกบกพร่องไปด้วย**” (อัฏ-เฏาะบะรอนีย์ ใน อัล-เอาสัฏ หะดีษเลขที่: 1859 โดยเชค อัล-อัลบานีย์ วินิจฉัยในหนังสืออัส-สิลสิละฮ์ อัศ-เศาะฮีหะฮ์ เลขที่ 1358 ว่าเป็นหะดีษเศาะฮีห์)

ทั้งนี้ มีข้อบกพร่องบางประการในการปฏิบัติละหมาดที่เราพบเห็นอยู่บ่อยๆ จึงเป็นหน้าที่ของเราที่จะต้องตักเตือนกันเพื่ออัลลอฮฺ นั่นก็คือ

ประการที่หนึ่ง: การละหมาดโดยสวมใส่เสื้อผ้าและกางเกงที่รัดรูปรัดทรง นักวิชาการบางท่านได้กล่าวว่า ข้อละเมิดในกรณีดังกล่าวคือ เสื้อผ้าที่รัดรูปนั้นจะเผยให้เห็นรูปทรงลักษณะของเอาเราะฮฺ (อวัยวะพึงสงวน) อย่างชัดเจน ซึ่งการสวมใส่เสื้อผ้าลักษณะดังกล่าวในชีวิตประจำวันทั่วไปก็ถือเป็นสิ่งต้องห้ามอยู่แล้ว แน่นอนว่าการนำมาสวมใส่ขณะทำการละหมาดย่อมเป็นสิ่งต้องห้ามอย่างชัดเจนยิ่งกว่า อัลลอฮฺ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿ ۞يَٰبَنِيٓ ءَادَمَ خُذُواْ زِينَتَكُمۡ عِندَ كُلِّ مَسۡجِدٖ ٣١ ﴾ [الأعراف : ٣١]

ความว่า: “**ลูกหลานของอาดัมเอ๋ย! จงสวมใส่อาภรณ์ประดับกายของพวกเจ้า ณ ทุกมัสยิด**” (อัล-อะอฺรอฟ: 31)

ประการที่สอง: การละหมาดโดยสวมใส่เสื้อผ้าที่บาง ทั้งนี้ เมื่อการละหมาดโดยสวมเสื้อผ้าที่เข้ารูปเป็นสิ่งต้องห้ามเพราะเป็นการเผยให้เห็นรูปร่างลักษณะของเอาเราะฮฺ

อย่างชัดเจนตามที่ได้กล่าวมาแล้ว การละหมาดโดยสวมชุดที่บางเบากระทั่งเปิดเผยสิ่งที่อยู่ภายในก็ถือว่าต้องห้ามเช่นเดียวกัน

นักวิชาการได้ระบุถึงเงื่อนไขข้อหนึ่งของการละหมาดที่ถูกต้องใช้ได้ คือจะต้องปกปิดเอาเราะฮฺ และสิ่งที่นำมาปกปิดนั้นจะต้องมีความหนา สิ่งปกปิดที่บางนั้นถือว่าใช้ไม่ได้ (อัล-มุฆนีย์ 2/286-287)

ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้มักจะเกิดในช่วงฤดูร้อน โดยเราจะพบว่ามีคนบางกลุ่มทำการละหมาดโดยสวมใส่เสื้อผ้าที่บางพร้อมกับกางเกงขาสั้น

ประการที่สาม: การละหมาดโดยสวมใส่ชุดนอนหรือชุดทำงาน เพราะชุดเหล่านี้อาจมีคราบสกปรกและมีกลิ่นที่น่ารังเกียจรบกวนผู้คนที่มาร่วมละหมาด พฤติกรรมเช่นนี้เกิดจากความเกียจคร้านที่จะเปลี่ยนชุดก่อนทำการละหมาด ในขณะที่หากเปลี่ยนเป็นการเข้าเยี่ยมคารวะผู้มีอำนาจหรือบุคคลผู้สูงส่ง เรากลับเตรียมพร้อมที่จะพบกับพวกเขาเป็นอย่าง

ดี แล้วกับพระผู้อภิบาลของเราเล่า มิยิ่งต้องแต่งกายให้สวยงามกว่าหรือ? อัลลอฮฺ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿ وَمَن يُعَظِّمْ شَعَٰٓئِرَ ٱللَّهِ فَإِنَّهَا مِن تَقْوَى ٱلْقُلُوبِ ٣٢ ﴾ [الحج : ٣٢]
ความว่า: “**ฉะนั้น ผู้ใดให้เกียรติแก่พระบัญญัติของอัลลอฮฺ แท้จริงมันเป็นส่วนหนึ่งแห่งการยำเกรงของจิตใจ**” (อัล-หัจญ์: 32)

และตรัสอีกว่า:

﴿ ۞يَٰبَنِيٓ ءَادَمَ خُذُواْ زِينَتَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ ٣١ ﴾ [الأعراف : ٣١]
ความว่า: “**ลูกหลานของอาดัมเอ๋ย! จงสวมใส่อาภรณ์ประดับกายของพวกเจ้า ณ ทุกมัสยิด**” (อัล-อะอฺรอฟ: 31)

ประการที่สี่: การละหมาดโดยสวมเสื้อผ้าหรือกางเกงที่ยาวเลยตาตุ่ม เสื้อผ้าลักษณะนี้ได้ถูกห้ามอยู่แล้ว (สำหรับบุรุษ) โดยท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวในหะดีษซึ่งรายงานโดยอบีซัรฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮฺ ว่า:

« ثَلَاثَةٌ لَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ، وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ » قَالَ: فَقَرَأَهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثَلَاثَ مِرَارًا ، قَالَ أَبُو ذَرٍّ:

خَابُوا وَخَسِرُوا ، مَنْ هُمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ ؟ قَال : «الْمُسْبِلُ ، وَالْمَنَّانُ ، وَالْمُنَفِّقُ سِلْعَتَهُ بِالْحَلِفِ الْكَاذِبِ» [مسلم برقم ١٠٦]

ความว่า: "**ในวันกิยามะฮฺมีบุคคลอยู่สามจำพวก ที่พระองค์อัลลอฮฺจะไม่ทรงพูดกับพวกเขา ไม่ทรงมองไปยังพวกเขา ไม่ทรงทำให้พวกเขาเป็นผู้ที่สะอาดบริสุทธิ์ และพวกเขานั้นจะได้รับการลงโทษอันแสนสาหัส**" ท่านเราะสูลศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวเช่นนี้ 3 ครั้ง อบูซัรฺจึงกล่าวว่า "พวกเขาคือผู้ที่พ่ายแพ้และขาดทุนอย่างแน่นอน พวกเขาคือใครกันหรือครับท่านเราะสูลุลลอฮฺ?" ท่านเราะสูลตอบว่า "**ผู้ที่สวมใส่เสื้อผ้ายาวเลยตาตุ่ม ผู้ที่บริจาคทรัพย์สินหรือทำความดีแล้วทวงบุญคุณ และผู้ที่ขายสินค้าของเขาด้วยคำสาบานที่เป็นเท็จ**" (บันทึกโดยมุสลิม หะดีษเลขที่: 106)

และหะดีษที่รายงานโดยอบูฮุร็อยเราะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮฺ เล่าว่า ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า:

«مَا أَسْفَلَ مِنَ الكَعْبَيْنِ مِنَ الإِزَارِ فَفِي النَّارِ» [البخاري برقم ٥٧٨٧]

ความว่า "**ชายผ้าส่วนที่ยาวเลยตาตุ่มนั้นต้องอยู่ในนรก**" (บันทึกโดยอัล-บุคอรีย์ หะดีษเลขที่: 5787)

ถ้าหากบทลงโทษที่รุนแรงเช่นนี้เป็นกรณีของผู้ที่สวมใส่เสื้อผ้าในลักษณะดังกล่าวโดยทั่วไป การสวมใส่ในละหมาดย่อมสมควรต้องได้รับโทษหนักและรุนแรงยิ่งกว่า ดังมีรายงานจากท่านอิบนุมัสอูด เราะฎิยัลลอฮุอันฮฺ เล่าว่า ท่านนบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า:

« مَنْ أَسْبَلَ إِزَارَهُ فِيْ صَلَاتِهِ خُيَلَاءَ ، فَلَيْسَ مِنَ اللهِ فِيْ حِلٍّ وَلَا حَرَامٍ » [أبو داود برقم ٦٣٧]

ความว่า: “**ผู้ที่สวมใส่เสื้อผ้ายาวระพื้นในละหมาดด้วยความโอหังนั้น อัลลอฮฺจะไม่ทรงใส่ใจสิ่งใดในตัวเขาเลย**” (บันทึกโดยอบู ดาวูด หะดีษเลขที่: 637)

ประการที่ห้า: การละหมาดสุนัตที่มัสยิดเป็นประจำ การกระทำเช่นนี้ถือว่าขัดกับสุนนะฮฺของท่านนบี เพราะการละหมาดสุนัตที่ดีที่สุดควรละหมาดที่บ้าน ดังปรากฏในหะดีษที่บันทึกโดยอัล-บุคอรีย์ และมุสลิม จากท่านอิบนุ อุมัรฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุมา เล่าว่า ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า:

«اجعَلُوْا فِي بُيُوْتِكُمْ مِنْ صَلَاتِكُمْ ، وَلَاتَتَّخِذُوْهَا قُبُوْرًا» [البخاري برقم ٤٣٢، ومسلم برقم ٧٧٧]

ความว่า: “**พวกท่านจงปฏิบัติละหมาดบางส่วนที่บ้านของพวกท่านเถิด และจงอย่าทำให้มันเป็นดั่งสุสาน**” (อัล-บุคอรีย์ หะดีษเลขที่: 432 และมุสลิม หะดีษเลขที่: 777)

และจากท่านญาบิรฺ บิน อับดิลลาฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮฺ เล่าว่า ท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า:

«إِذَا قَضَى أَحَدُكُمُ الصَّلَاةَ فِيْ مَسْجِدِهِ ، فَلْيَجْعَلْ لِبَيْتِهِ نَصِيْبًا مِنْ صَلَاتِهِ ، فَإِنَّ اللهَ جَاعِلٌ فِيْ بَيْتِهِ مِنْ صَلَاتِهِ خَيْرًا» [مسلم برقم ٧٧٨]

ความว่า “**เมื่อคนหนึ่งคนใดในหมู่ท่านเสร็จสิ้นจากการละหมาด (ฟัรฎู) ที่มัสยิดแล้ว เขาก็จงปฏิบัติละหมาด (สุนัต)บางส่วนที่บ้านของเขาด้วย เพราะแท้จริงแล้วอัลลอฮฺจะทรงดลบันดาลให้การละหมาดที่บ้านของเขานำมาซึ่งสิ่งที่ดีงาม**” (บันทึกโดยมุสลิม หะดีษเลขที่: 778)

ท่านอับดุลลอฮฺ บิน สะอัด เราะฎิยัลลอฮุอันฮฺ เล่าว่าฉันได้ถามท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ว่า:

อย่างใดประเสริฐกว่ากันครับ ระหว่างการละหมาดที่บ้านกับการละหมาดที่มัสยิด? ท่านกล่าวตอบว่า:

« أَلَا تَرَى إِلَى بَيْتِيْ مَا أَقْرَبَهُ مِنَ الْمَسْجِدِ؟! فَلَأَنْ أُصَلِّيَ فِيْ بَيْتِيْ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ أَنْ أُصَلِّيَ فِي الْمَسْجِدِ ، إِلَّا أَنْ تَكُوْنَ صَلَاتًا مَكْتُوْبَةً » [ابن ماجه برقم ١٣٧٨]

ความว่า: “**ท่านไม่เห็นหรือว่าบ้านของฉันอยู่ใกล้มัสยิดเพียงใด แต่ฉันก็ปรารถนาที่จะละหมาดที่บ้านมากกว่าที่มัสยิด นอกจากจะเป็นการละหมาดฟัรฎู**” (บันทึกโดยอิบนุมาญะฮฺ หะดีษเลขที่: 1378)

ทว่าก็มิได้มีข้อห้ามแต่ประการใดที่จะละหมาดสุนัตที่มัสยิดบ้างเป็นบางครั้ง เพียงการละหมาดที่บ้านประเสริฐยิ่งกว่าโดยการยืนยันจากหลักฐานข้างต้น

ประการที่หก: การอ่านเสียงดังในการละหมาดที่กำหนดให้อ่านเสียงค่อย หรือกล่าวอัซการฺต่างๆด้วยเสียงดังซึ่งเป็นการรบกวนการละหมาดของผู้อื่น อัลลอฮฺ ตะอาลาได้ตรัสห้ามไว้ว่า:

﴿ وَلَا تَجۡهَرۡ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتۡ بِهَا وَٱبۡتَغِ بَيۡنَ ذَٰلِكَ سَبِيلٗا ١١٠ ﴾ [الإسراء : ١١٠]

ความว่า: **"และอย่ายกเสียงดังในเวลาละหมาดของเจ้า และอย่าลดให้ค่อยเช่นกัน แต่จงแสวงหาความพอดีระหว่างนั้น"** (อัล-อิสรออ์ 110)

ท่านอัล-บัยยาฎีย์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้ออกมาในขณะที่ผู้คนกำลังทำการละหมาดโดยต่างอ่านเสียงดังมาก ท่านจึงกล่าวว่า:

« إِنَّ الْمُصَلِّي يُنَاجِيْ رَبَّهُ ، فَلْيَنْظُرْ بِمَا يُنَاجِيْهِ بِهِ ، وَلَا يَجْهَرْ بَعْضُكُمْ على بَعْضٍ بِالْقُرْآنِ » [مالك في الموطأ برقم ٢١٨]

ความว่า: **"ผู้ทำละหมาดนั้นคือผู้ที่กำลังวิงวอนขอพระผู้อภิบาลของเขา ดังนั้น เขาก็จงพินิจไตร่ตรองสิ่งที่เขากำลังวิงวอนขอพระองค์ และคนหนึ่งคนใดในหมู่ท่านอย่าได้อ่านอัลกุรอานด้วยเสียงที่ดังเหนือผู้อื่น"** (บันทึกโดยมาลิก ในหนังสืออัล-มุวัฏเฏาะอ์ หะดีษเลขที่: 218)

ประการที่เจ็ด: การนำโทรศัพท์มือถือเข้าไปในมัสยิด โดยมีเสียงเรียกเข้าเป็นเสียงดนตรี ซึ่งเสียงเรียกเข้า

ประเภทนี้เป็นที่ต้องห้ามแม้แต่ขณะอยู่นอกมัสยิด แล้วถ้าในมัสยิดเล่า? อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสว่า:

﴿ وَمَن يُعَظِّمْ شَعَٰٓئِرَ ٱللَّهِ فَإِنَّهَا مِن تَقْوَى ٱلْقُلُوبِ ﴿٣٢﴾ ﴾ [الحج : ٣٢]

ความว่า: "**ฉะนั้น ผู้ใดที่ให้เกียรติแก่พระบัญญัติของอัลลอฮฺ แท้จริงมันเป็นส่วนหนึ่งแห่งการยำเกรงของจิตใจ**" (อัลหัจญ์: 32)

ท่านอบูมาลิก อัล-อัชอะรีย์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮฺ เล่าว่า ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลับฮิวะสัลลัม กล่าวว่า:

« لَيَكُوْنَنَّ مِنْ أُمَّتِيْ أَقْوَامٌ يَسْتَحِلُّوْنَ الْحِرَ، وَالْحَرِيْرَ، وَالْخَمْرَ، وَالْمَعَازِفَ » [ابن ماجه برقم ٥٥٩٠]

ความว่า: "**จะมีชนบางกลุ่มจากประชาชาติของฉันกล่าวอ้างว่าการผิดประเวณี ผ้าไหม (สำหรับบุรุษ) สุรายาเมา และดนตรี เป็นที่อนุมัติในศาสนา**" (บันทึกโดยอิบนุมาญะฮฺ หะดีษเลขที่: 5590)

ทั้งนี้ ได้มีคำฟัตวาชี้ขาดจากคณะกรรมการถาวรเพื่อการชี้ขาดปัญหาศาสนา (ประเทศซาอุฯ) ระบุว่าเสียงเรียกเข้าที่เป็นเสียงดนตรีนั้นถือว่าหะรอมต้องห้าม (ฟัตวาคณะกรรมการ

ถาวรฯ เล่ม 26 หน้า 261 ฟัตวาเลขที่ 20842) ซึ่งแน่นอนว่าการนำโทรศัพท์มือถือเข้าไปในมัสยิดในลักษณะนี้นั้น ถือเป็นการฝ่าฝืนข้อห้ามอย่างชัดเจน และยังเป็นการรบกวนสมาธิของผู้อื่นที่กำลังทำการละหมาดอีกด้วย อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสว่า:

﴿ وَٱلَّذِينَ يُؤۡذُونَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ وَٱلۡمُؤۡمِنَٰتِ بِغَيۡرِ مَا ٱكۡتَسَبُواْ فَقَدِ ٱحۡتَمَلُواْ بُهۡتَٰنٗا وَإِثۡمٗا مُّبِينٗا ٥٨ ﴾ [الأحزاب : ٥٨]

ความว่า: **"และบรรดาผู้กล่าวร้ายสร้างความเดือดร้อนแก่บรรดาผู้ศรัทธาชายและบรรดาผู้ศรัทธาหญิง ในสิ่งที่พวกเขามิได้กระทำ แน่นอนพวกเขาได้แบกการกล่าวร้าย และบาปอันชัดแจ้งไว้"** (อัล-อะหฺซาบ: 58)

ประการที่แปด: การละหมาดโดยสวมใส่เสื้อผ้าที่มีรูปภาพ ทั้งนี้รูปภาพ (สิ่งมีวิญญาณ) นั้นเป็นที่ต้องห้ามโดยภาพรวมอยู่แล้ว ในมัสยิดย่อมเป็นที่ต้องห้ามยิ่งกว่า ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮฺ เล่าว่า ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า:

« إِنَّ البَيْتَ الذِيْ فِيْهِ الصُوَرُ لاَ تَدْخُلُهُ المَلَائِكَةُ » [البخاري برقم ٥٩٦١، ومسلم برقم ٢١٠٧]

ความว่า: “**แท้จริงมะลาอิกะฮฺจะไม่เข้าบ้านที่มีรูปภาพอยู่**” (บันทึกโดยอัล-บุคอรีย์ หะดีษเลขที่: 5961 และมุสลิม: 2107)

และมีรายงานซึ่งบันทึกโดยอิมามมุสลิม ว่าท่านอะลี เราะฎิยัลลอฮุอันฮฺ ได้กล่าวกับอบุล ฮัยยาจญ์ อัลอะซะดีย์ ว่า:

« أَلَا أَبْعَثُكَ عَلَى مَا بَعَثَنِي رَسُوْلُ اللهِ؟ أَلَا تَدَعَ تِمْثَالًا إِلَّا طَمَسْتَهُ، وَلَا قَبْرًا مُشْرِفًا إِلّاَ سَوَّيْتَهُ، وَلَا صُوْرَةً إِلّاَ طَمَسْتَهَا » [مسلم برقم ٩٦٩]

ความว่า: “**ฉันจะแต่งตั้งท่านดังที่ท่านเราะสูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้เคยแต่งตั้งฉัน คือท่านจะต้องทำลายรูปเคารพเสียอย่าให้หลงเหลืออยู่ ทำให้หลุมศพเรียบเสมอกันไม่ปล่อยให้มีหลุมศพใดทำขึ้นสูง และไม่ปล่อยให้มีรูปภาพใด ๆ โดยท่านจะต้องทำให้มันลบเลือนไปให้หมด**” (บันทึกโดยมุสลิม หะดีษเลขที่: 969)

والحمد لله رب العالمين، وصلى الله وسلم على نبينا محمد وعلى آله وأصحابه أجمعين.